

Sygn. akt I ACa 1053/17

POSTANOWIENIE

Dnia 28 czerwca 2018 r.

Sąd Apelacyjny w Białymstoku Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący	:	SSA Magdalena Natalia Pankowicz
Sędziowie	:	SSA Jadwiga Chojnowska SSO del. Grażyna Wołosowicz (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 28 czerwca 2018 r.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **J. B.**

przeciwko (...) **w W. i** z udziałem interwenienta ubocznego **M. M.**

o zapłatę, rentę i ustalenie

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w punkcie III wyroku Sądu Apelacyjnego w Białymstoku

z dnia 25 kwietnia 2018 r., sygn. akt I A Ca 1053/17

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

M. P. J. G. W.

Sygn. akt IA Ca 1053/17

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie III wyroku z dnia 25 kwietnia 2018r. Sąd Apelacyjny w Białymstoku zasądził od powoda na rzecz pozwanego kwotę 1.000 zł tytułem zwrotu części kosztów instancji odwoławczej, nie obciążając powoda tymi kosztami w pozostałym zakresie. Jako podstawę rozstrzygnięcia wskazał art.102 k.p.c. i podkreślił, że miał na uwadze, że wynik niniejszej sprawy w kwestii przyczynienia się oraz wysokości zadośćuczynienia zależał od oceny Sądu, przy uwzględnieniu sytuacji życiowej, zdrowotnej i majątkowej powoda.

Pozwany zaskarżył powyższe postanowienie zażaleniem, zarzucając błędne orzeczenie o kosztach procesu, podczas gdy w sprawie brak jest szczególnych przesłanek uzasadniających odstąpienie od obciążania go kosztami procesu.

Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kwoty 3.480,28 zł tytułem zwrotu kosztów instancji odwoławczej.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W treści przepisu art. 102 k.p.c. ustawodawca odwołuje się do pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”. Takie sformułowanie opiera się na zwrocie niedookreślonym, który odsyła do argumentów natury aksjologicznej. Regulacja ta znajdzie zastosowanie w wyjątkowych sytuacjach, gdy z uwagi na okoliczności konkretnej sprawy, zastosowanie reguł ogólnych k.p.c. dotyczących zwrotu kosztów procesu byłoby nieuzasadnione. Rozstrzygnięcie na podstawie art. 102 k.p.c. ma zatem charakter dyskrecyjny, kontrola instancyjna w tym zakresie jest ograniczona do sytuacji, gdy zastosowanie wzmiankowanego przepisu nie zostało w ogóle uzasadnione bądź nastąpiło z rażącym naruszeniem reguł przewidzianych w tym przepisie (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 kwietnia 2013 r., III CZ 75/12, L.).

W przedmiotowej sprawie Sąd Apelacyjny uzasadnił przyczyny zastosowania przepisu art. 102 k.p.c. podnosząc trudną sytuację życiową, majątkową oraz zdrowotną powoda związaną z wypadkiem, a także fakt, że wynik niniejszej sprawy w dużej mierze zależał od oceny Sądu, zwłaszcza w kwestii przyczynienia się oraz wysokości zadośćuczynienia. Takie okoliczności w świetle utrwalonego orzecznictwa Sądu Najwyższego można uwzględniać w ramach regulacji art. 102 k.p.c. (vide: postanowienie z 14.1.1974 r., II CZ 223/73, L., postanowienie z dnia 14.11.2012 r., II CZ 71/12, L.), co pozwala stwierdzić, że zarzuty zażalenia są chybione.

Dodatkowo Sąd Apelacyjny w niniejszym składzie zwraca również uwagę na fakt, że subiektywne przekonanie powoda o zasadności wytoczonego powództwa w części było uzasadnione, o czym świadczy częściowe uwzględnienie jego żądań w postępowaniu apelacyjnym. Sąd ten ostatecznie przyjął, iż przyczynie się powoda do powstania szkody wyniosło 40%, uznał też, że odpowiednią kwotą zadośćuczynienia jest kwota 120.000 zł, a nie jak ustalił to Sąd I instancji - 60.000 zł, co w konsekwencji prowadziło do zasądzenia na jego rzecz tytułem zadośćuczynienia kwoty 51.000 zł. Trudno też nie dostrzec trudnej sytuacji życiowej powoda, który w następstwie wypadku utracił nie tylko pracę, ale przede wszystkim zdolność do jej wykonywania i nigdy już nie odzyska dotychczasowej sprawności. W chwili obecnej J. B. jest w trudnej sytuacji finansowej i utrzymuje się z renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w wysokości 891zł. Przy uwzględnieniu tych wszystkich okoliczności, obciążanie powoda całością kosztów zastępstwa prawnego na rzecz pozwanego, jawi się jako sprzeczne z poczuciem sprawiedliwości.

Z powyższych względów, Sąd Apelacyjny nie podzielając argumentów zażalenia, orzekł jak w sentencji na mocy art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. w zw. z art. 394² § 2 k.p.c.

M. P. J. G. W.